

Sagen og foreløbig takke Ministeren for hans velvillige Svar.

Clausager: Ja, det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg vil gøre angaaende Indstillingen under Nr. 4, som allerede er omtalt af flere ærede Medlemmer. Det vil jo ses, at Andragendet, som ogsaa den ærede Ordfører udtalte, drejer sig om store Interesser. Der er nævnt 4 forskellige Punkter, nemlig Fisseriets Fremme, Strandingssforholdenes Forbedring, Handelens Fremme og endelig Afvandingsforholdenes Ordning. Det er navnlig det sidste, jeg gerne vilde sige et Par Ord om. I 1891 blev der jo foreslaaet en Gennemgravning af Klitten ved Nordmandskroen. Det var vistnok efter alles Mening en rent midlertidig Foranstaltning, som vistnok ingen troede virke noget stort, og det kan vel heller ikke siges, at den har gjort det, for Afvandingen, navnlig oppe i Ringkøbingfjord, særlig for Sternaadalens Vedkommende, har den saa omtrent vistnok ikke bevirket det fjerneste. Dem, som den særlig er kommen til Nytte, er formodentlig Fisserne ved Nymindbegab, der have faaet fortere til Havet og en bedre Indsejling, det vil da sige, naar Udløbet er aabent. Men naar det som i Efteraaret viser sig, at det kan holde sig luftet omtrent en Maaned, saa vil det let forstaas, at det er galt sat baade med Afvandingsforholdene og Indsejlingen. En Gennemgravning ved „Hvide Sande“ vil formodentlig bevirke en stor Sænkning af Vandstanden i Ringkøbing Fjord, men det er sikkert, at hvis det skal være en aaben Kanal, saa er der ogsaa dem, der nære Frygt for, at Sænkningen maaste kan blive for stor. Der er navnlig dem, der mene, at de omkring Ringkøbingfjorden værende Arealer maaste ved saa stor Sænkning, som der mulig kan finde Sted, kunne blive for høje og for tørre. Det staar for Resten en hel Del i Modstrid med det, som vi for kort Tid siden hørte af det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen), der mente, at Afvandingsforholdene nu i alt Fald for den sydlige Dels Vedkommende vare ret tilfredsstillende og maaste, hvis det her foreslaaede Skete, kunde blive daarliger. Jeg for mit Vedkommende tror hverken, at den ene eller den anden af disse Formodninger have noget paa sig. Jeg tror ikke, der bliver nogen Fare hverken i den ene eller den anden Henseende. Andre nære ogsaa den Frygt, at der, naar det bliver en aaben Kanal, da ved vedvarende vestlige Vinde og Storm maaste kan bevirkes en saadan Opstemning af Vand i Ringkøbing Fjord,

at det paa sine Steder kan afstedkomme Oversvømmelser. Heller ikke det tror jeg har stort paa sig; i alt Fald kunde det maaste være heldigt med den Sænkning, der paaregnes, for Dse at anstille en Slags Sandshylnighedsberegning af, hvor lang Tid det antagelig kunde tage, inden Fjorden vilde blive fuld af Vand igen, inden den naaede den nuværende Højde. Det er jo saa, at man har en vis Erfaring for, hvor lang Tid ad Gangen vi have en lige stift Vestenvind, og det vil vist ikke være umuligt derefter at foretage en saadan Sandshylnighedsberegning. I hvert Fald vil jeg henstille, om ikke dette kunde lade sig gøre for at betage de Menneſter, som nære denne Frygt for Oversvømmelse, den Mistanke, de have, men som jeg ikke tror har noget paa sig. I det hele og store vil jeg gerne anbefale Indstillingen om at henvise Sagen til den ærede Minister, og at han tager den under Overvejelse. Jeg tror, at det, der er gjort, er for lidt, og at det ikke i Tiden vil vise sig fuldestgørende, og at det derfor vil være heldigt snart at komme til en bedre Ordning end den, der er.

Pauhin: Ogsaa jeg kunde ønske at gøre et Par Bemærkninger angaaende det Andragende, der vedrører Forholdene ved Landgrænsen, i hvilket der er søgt Erstatning af Statskassen for det Tab, der er paaført Beboerne ved Landgrænsens Afspærring, dels i Anledning af Koleraen, dels paa Grund af Munds- og Klobsygen. Med Hensyn til selve Spørgsmaalet i al sin Almindelighed, hvorvidt Statskassen kan have nogen Forpligtelse til at erstatte saadanne Tab, kan jeg for mit Vedkommende ikke sionne andet, end at Staten maa have en saadan Forpligtelse, naar en enkelt eller nogle ganske enkelte Personer ved en saadan Foranstaltning lide et ikke ganske ubetydeligt pekuniært Tab. Det forekommer mig, at Staten har en Forpligtelse til at erstatte de Tab, der blive foranledigede ved, at man har maattet værne det offentlige Liv. Det, som jeg egentlig har taget Ordet for, er for at anbefale et Andragende fra Gaardsejer og Møllesejer S. Dall af Heils, hvis Ændragende ligger i min Valgkreds. Hans Ændragende findes i Betænkningen under Nr. 10. Nu hørte jeg nok, at den ærede Formand udtalte ved Forhandlingernes Begyndelse, at de Andragender, der ikke vare henviste af Udvalget, ikke kunde komme under Forhandling; men da jeg hørte, at den ærede Ordfører udtalte, at dette Ændragende ved en Forglemmelse ikke var kommen med de øvrige, tillader jeg mig at